

Reverence for Sacred Things

By Elder Ulisses Soares
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Eerbied voor heilige zaken

Ouderling Ulisses Soares
van het Quorum der Twaalf Apostelen

April 2025 general conference

Reverence for the sacred fosters genuine gratitude, expands true happiness, leads our minds to revelation, and brings greater joy to our lives.

In the book of Exodus, we travel with Moses to the slopes of Mount Horeb as he turned aside from his daily cares—something we all should be willing to do—to see the burning bush that was not consumed. As he approached, “God called unto him out of the midst of the bush, and said, Moses, Moses. And he said, Here am I. And [God] said, ... put off thy shoes from off thy feet, for the place whereon thou standest is holy ground.” In great reverence, humility, and wonder, Moses removed his shoes and prepared himself to hear the word of the Lord and to experience His holy presence.

That sacred mountain epiphany was an experience filled with awe-inspiring reverence, connected Moses to his divine identity, and was, in fact, a key element of his transformation from a humble shepherd to a powerful prophet, leading him to walk a new path in life. Similarly, each of us can transform our discipleship into a higher pattern of spirituality by making the virtue of reverence a sacred part of our spiritual character.

The word reverence can be traced to the Latin *verbrevereri*, which means to “stand in awe of.” In the gospel sense, this definition mingles with a feeling or attitude of profound respect, love, and gratitude. Such expression for the sacred by those who have a contrite heart and deep devotion to God and Jesus Christ fosters increased joy in their souls.

Eerbied voor het heilige voedt echte dankbaarheid, versterkt waar geluk, leidt onze geest naar openbaring en brengt ons veel vreugde.

In het boek Exodus reizen we met Mozes naar de hellingen van de berg Horeb, waar hij afstand nam van zijn dagelijkse bekommernissen – iets wat we allemaal zouden moeten doen – en de brandende struik zag die niet verteerde. Toen hij naderbij kwam, ‘riep God tot hem uit het midden van de doornstruik en zei: Mozes, Mozes! Hij zei: Zie, hier ben ik! En [God] zei: [...] Doe uw schoenen van uw voeten, want de plaats waarop u staat, is heilige grond.’ Met grote eerbied, nederigheid en verwondering deed Mozes zijn schoenen uit en maakte zich klaar om het woord van de Heer te horen en zijn heilige aanwezigheid te ervaren.

Die heilige openbaring op de berg was een belevens vol ontzagwekkende eerbied, bracht Mozes in contact met zijn goddelijke identiteit, en was in feite een kernelement van zijn transformatie van nederige herder tot machtige profeet. Dit leidde hem naar een nieuw levenspad. Zo kunnen wij ook ons discipelschap naar een hoger patroon van spiritualiteit tillen door eerbied, als deugd, tot een heilig onderdeel van ons geestelijke karakter te maken.

Eerbied is afgeleid van eerbiedigen, de vertaling van het Latijns *revereri*, wat ‘ontzag hebben voor’ betekent. In verband met het evangelie gaat deze definitie gepaard met een gevoel of houding van diep respect, liefde en dankbaarheid. Wanneer wij met een berouwvol hart en diepe toewijding aan God en Jezus Christus hier vorm aan geven, veroorzaakt dit een toename van vreugde in onze ziel.

Reverence for sacred things is the greatest manifestation of a vital spiritual quality; it is a by-product of our connection to holiness and reflects our love for and proximity to our Heavenly Father and our Savior, Jesus Christ. It is also one of the most elevated experiences of the soul. Such virtue directs our thoughts, hearts, and lives toward Deity. In fact, reverence is not just an aspect of spirituality; it is the essence of it—the foundation upon which spirituality is built, creating a personal connection to the divine, as taught by our children when they sing, “When I am rev’rent, I know in my heart Heav’nly Father and Jesus are near.”

As disciples of Jesus Christ, we are invited to cultivate the gift of reverence in our lives in order to open ourselves to a deeper communion with God and His Son, Jesus Christ, simultaneously strengthening our spiritual character. Had we more of such feelings in our hearts, there would be undoubtedly greater joy and delight in our lives, and there would be less room for sorrow and sadness. We must remember that showing reverence for sacred things gives meaning to much of what we do every day and strengthens our feeling of gratitude—inspiring awe, respect, and love for higher and holier things.

Unfortunately, we live in a world where showing reverence for sacred things is becoming increasingly uncommon. In fact, the world celebrates the irreverent, as any perusal of a tabloid magazine, television program, or the internet attests. The absence of respect for the sacred produces an increasing casualness in attitude and carelessness in conduct, which can rapidly spiral one generation into apathy and catapult the next generation into misery.

Irreverence can also lead us away from the bonds that covenants with God provide and diminish our sense of accountability before Deity. Consequently, we run the risk of caring only about our own comfort; satisfying our uncontrolled appetites; and ultimately arriving to the unholy place of despising sacred things, even God, and consequently our divine nature as children of Heavenly Father. Irreverence toward sacred things furthers the adversary’s aims by disrupting our sensitive channels of revelation, which are crucial for our spiritual survival in our day.

Eerbied voor heilige zaken is de duidelijkste manifestatie van een geestelijke instelling, een bijproduct van onze verbinding met het heilige, en weerspiegelt onze liefde voor en nabijheid tot onze hemelse Vader en onze Heiland, Jezus Christus. Die eerbied is ook een van de edelste zielenroerselen. Die deugd richt onze gedachten, ons hart en onze daden op de Godheid. Feitelijk is eerbied niet alleen een aspect van spiritualiteit, maar de kern ervan – het fundament waarop spiritualiteit is gebouwd. Daardoor krijgen we een persoonlijke band met het goddelijke, zoals de kinderen ons leren als ze zingen: ‘Als ik eerbiedig ben, voel ’k in mijn hart: mijn hemelse Vader is blij.’

Als discipelen van Jezus Christus worden wij aangespoord om de gave van eerbied te ontwikkelen, zodat we openstaan voor een diepere gemeenschap met God en zijn Zoon, Jezus Christus, en daarbij ook ons spirituele karakter versterken. Als we meer van zulke gevoelens in ons hart hadden, zouden we ongetwijfeld meer vreugde en genoeg beleven, en zou er minder plaats voor leed en verdriet zijn. We moeten bedenken dat eerbied voor heilige zaken betekenis geeft aan veel dagelijkse bezigheden en ons gevoel van dankbaarheid versterkt. Dan krijgen we meer ontzag, respect en liefde voor hogere, heiligere dingen.

Helaas leven we in een wereld waar eerbied voor heilige zaken steeds minder voorkomt. De wereld stelt juist vaak het oneerbiedige voorop, zoals een snelle blik op een roddelblad, televisieprogramma of het internet bewijst. Het gemis aan respect voor wat heilig is, leidt tot toenemende onverschilligheid in houding en nonchalance in gedrag. Daardoor kan een generatie snel tot apathie vervallen en de volgende generatie tot ellende.

Gebrek aan eerbied kan ons ook weg leiden van de banden die de verbonden met God ons bieden, en kan ons gevoel afstompen dat we God rekenschap verschuldigd zijn. Als gevolg daarvan riskeren we dat we alleen om ons eigen gemak geven en om het verzadigen van onze onbeheersde begeerten; en dat we uiteindelijk heilige dingen gaan minachten, zelfs God, en daardoor onze goddelijke aard als kinderen van onze hemelse Vader. Gebrek aan eerbied voor heilige zaken werkt de plannen van de tegenstander in de hand doordat onze gevoelige kanalen voor openbaring, die in onze tijd essentieel voor onze geestelijke

The meaning and importance of reverence for what is sacred is well outlined throughout the scriptures. One instance in the Doctrine and Covenants would seem to indicate that reverence toward our Heavenly Father and His Son, Jesus Christ, is an essential virtue for those who attain the celestial kingdom.

As a church we strive to hold the Father and the Son in the utmost sacredness and respect in every aspect, including how we depict Their images. The guidance of the Holy Ghost is a crucial component in determining how these images should reflect the sacred nature, character, and godly attributes of the Father and of the Son. We are very careful to avoid portraying elements that could distract from our primary focus on our Heavenly Father and His Son, Jesus Christ, and Their teachings, including how we apply advanced tools offered by technology, such as using artificial intelligence (AI) to generate content and images.

This same principle is applied to any source of information available through the official communication channels of the Church. Every lesson, book, manual, and message is carefully developed and approved under the direction of the Spirit to make sure we maintain the sacred virtue, values, and standards of the gospel of Jesus Christ. In a recent message for the young adults of the Church, Elder David A. Bednar taught, “To navigate the complex intersection of spirituality and technology, Latter-day Saints should humbly and prayerfully (1) identify gospel principles that can guide their use of artificial intelligence and (2) strive sincerely for the companionship of the Holy Ghost and the spiritual gift of revelation.”

My dear brothers and sisters, as sophisticated as modern technology has become, it simply cannot simulate the wonder, awe, and amazement found in the kind of reverence born from the influence of the Holy Ghost. As followers of Christ, we need to be careful not to weaken our connection with God and His Son by using AI-generated content and images inappropriately. We should remember that relying on a modern technological “arm of flesh” is an inadequate and disrespectful substitute for the inspiration, edification, and witness that can be received only

overleaving zijn, verstoord raken.

De betekenis en het belang van eerbied voor wat heilig is, worden overal in de Schriften duidelijk uiteengezet. Een passage in de Leer en Verbonden lijkt aan te geven dat eerbied voor onze hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, een essentiële deugd is voor hen die het celestiale koninkrijk bereiken.

Als kerk streven we ernaar om de Vader en de Zoon met uiterste heiligheid en respect te beschouwen. Dat geldt ook voor hoe we Hen afbeelden. De leiding van de Heilige Geest is cruciaal bij het bepalen hoe die afbeeldingen de heilige aard, het karakter en de goddelijke eigenschappen van de Vader en de Zoon moeten weergeven. We doen echt ons best om te vermijden dat we elementen afschilderen die van onze primaire focus op onze hemelse Vader, zijn Zoon, Jezus Christus, en hun leringen afleiden. Daarbij denken we ook aan het gebruik van geavanceerde technologische middelen, zoals artificiële intelligentie (AI), om content en afbeeldingen te maken.

Datzelfde beginsel wordt toegepast op elke informatiebron die via de officiële communicatiekanalen van de kerk beschikbaar is. Elke les, elk boek, elk handboek en elke boodschap wordt met zorg onder leiding van de Geest ontwikkeld en goedgekeurd zodat de heilige deugd, waarden en normen van het evangelie van Jezus Christus in stand worden gehouden. Tijdens een recente toespraak tot jongvolwassenen van de kerk zei ouderling David A. Bednar: ‘In het ingewikkelde grensgebied tussen spiritualiteit en technologie moeten heiligen der laatste dagen nederig zijn en met een gebed in hun hart (1) evangeliebeginnelen vaststellen die hen in hun gebruik van artificiële intelligentie kunnen leiden en (2) oprecht streven naar het gezelschap van de Heilige Geest en de geestelijke gave van openbaring.’

Geliefde broeders en zusters, hoe geperfectioneerd de moderne technologie ook is geworden, zij kan de verwondering en het ontzag niet nabootsen die we voelen bij eerbied door de invloed van de Heilige Geest. Als discipelen van Jezus Christus moeten we oppassen dat we onze verbinding met God en zijn Zoon niet verzwakken door content en afbeeldingen op basis van AI ongepast te gebruiken. We moeten onthouden dat vertrouwen op een moderne technologische ‘arm van het vlees’ een ontoereikende, oneerbiedige vervanging is voor de inspiratie, de verlich-

through the power of the Holy Ghost. As Nephi declared: “O Lord, I have trusted in thee, and I will trust in thee forever. I will not put my trust in the arm of flesh.”

In another revelation, the Prophet Joseph Smith was instructed that temples erected unto the Lord should be a place of reverence to Him. Throughout his ministry, our dear prophet, President Russell M. Nelson, has strongly emphasized our worship in reverence in the sacred temple. In the house of the Lord, we are taught about entering into the holy presence of the Father and the Son. I have always found it instructive and even inspiring that one of the first things we do upon entering the temple and preparing ourselves to participate in the sacred ordinances there is to remove our shoes and change into our white clothing. Like Moses, if we are intentional, we can recognize that taking off our worldly shoes is the beginning of stepping onto holy ground and being transformed in higher and holier ways.

Brothers and sisters, we do not need to climb to the top of a mountain, like Moses did, to discover reverence for sacred things and convert our discipleship into a deeper level of spirituality and devotion. We can find it, for example, as we strive to protect our home environment from worldly influences. This can be accomplished by sincerely and fervently praying before our Heavenly Father in the name of Jesus Christ and seeking to better know our Savior through our diligent study of the word of God found in the scriptures and in the teachings of our prophets. Additionally, such spiritual transformation can come as we strive to honor the covenants we have made with the Lord by living in obedience to the commandments. These efforts can bring a quiet and certain stillness to our hearts. Focusing on such actions can surely help transform our homes into reverent places of spiritual refuge—personal sanctuaries of faith where the Spirit resides, much like the mountain experience of Moses.

We can also experience such spiritual transformation as we faithfully participate in the Church’s worship service, including tuning our hearts to the Lord through our sincere singing of sacred hymns. Turning aside—like Moses—from

ting en het getuigenis die alleen door de macht van de Heilige Geest kunnen worden verkregen. Zoals Nephi zei: ‘O Heer, ik heb op U vertrouwd, en ik zal eeuwig op U vertrouwen. Ik zal mijn vertrouwen niet in de arm van het vlees stellen.’

In een andere openbaring werd de profeet Joseph Smith verteld dat tempels die voor de Heer worden gebouwd een plaats van eerbied voor Hem moeten zijn. Onze geliefde profeet, president Russell M. Nelson, heeft tijdens zijn bediening eerbiedige aanbidding in de heilige tempel sterk benadrukt. In het huis des Heren leren we hoe we in de heilige tegenwoordigheid van de Vader en de Zoon kunnen komen. Ik vind het altijd leerzaam en inspirerend dat een van de eerste dingen die we doen als we de tempel binnengaan en onszelf klaarmaken om aan de heilige verordeningen deel te nemen, is onze schoenen uittrekken en witte kleding aantrekken. Net zoals Mozes kunnen we, als we het bewust doen, erkennen dat onze wereldse schoenen uittrekken het begin is van heilige grond betreden en van een transformatie naar een hogere, heiligere levenswijze.

Broeders en zusters, we hoeven niet naar een bergtop te klimmen, zoals Mozes, om eerbied voor heilige zaken te ontdekken en ons discipelschap naar een hoger niveau van spiritualiteit en toewijding te brengen. We vinden die bijvoorbeeld ook door onze leefomgeving tegen wereldse invloeden te beschermen. We bereiken dat door oprecht en vurig in de naam van Jezus Christus tot onze hemelse Vader te bidden, en ons best te doen om onze Heiland beter te leren kennen door ijverige studie van het woord van God in de Schriften en de leringen van onze profeten. Daarnaast kan zo’n spirituele transformatie ook plaatsvinden wanneer we de verbonden eren die we met de Heer hebben gesloten door in gehoorzaamheid aan de geboden te leven. Die inspanningen kunnen een kalme, zekere stilte in ons hart teweegbrengen. Aandacht voor dergelijke bezigheden kan ons thuis in een eerbiedige plek, een geestelijk toevluchtsoord veranderen; in een persoonlijk heiligdom van geloof waar de Geest verblijft, vergelijkbaar met Mozes’ ervaring op de berg.

Zo’n geestelijke transformatie kunnen we ook meemaken wanneer we getrouw deelnemen aan de eredienst in de kerk, en als we ons hart tot de Heer wenden door oprecht heilige lofzangen te zingen. Laten we ons, net als Mozes,

worldly distractions, especially our cell phones or anything not in harmony with this sacred moment, enables us to turn our full attention to partaking of the sacrament, with our minds and hearts focused on the Savior and His atoning sacrifice along with our own covenants. Such sacramental focus will foster a reverently renewing moment of our communion with the Savior and will make the Sabbath a delight and transform our life.

Ultimately, we can experience this spiritual change in our discipleship as we regularly worship in the mountain of the Lord's house—our holy temples—and strive to live with covenant confidence, especially when we face the trials of mortal life.

My wife and I have personally experienced some sacred mountain moments in reverence as we have strived to apply these principles in our life, which has caused a meaningful transformation in our discipleship. I remember like it was yesterday walking through the cemetery before burying our second child, who was born prematurely and did not survive, while my wife was still recovering in the hospital. I recall praying to God with great fervency and reverence, asking for help to cope with that challenging trial. In that instant, I received a clear and powerful spiritual assurance in my heart: Everything will be fine in our lives if my wife and I endure, holding on to the joy that comes from living the gospel of Jesus Christ. What seemed like an overwhelming, sorrowful challenge at the time turned into a sacred, reverent experience, a capstone that has helped sustain our faith and has given us confidence in the covenants we have made with the Lord and in His promises for me and my family.

My brothers and sisters, reverence for the sacred fosters genuine gratitude, expands true happiness, leads our minds to revelation, and brings greater joy to our lives. It places our feet on holy ground and lifts our hearts to Deity.

I testify to you that as we strive to incorporate such virtue into our daily lives, we will be able to increase our humility, expand our understanding of God's will for us, and strengthen our confidence in the promises of the covenants we have made with the Lord. I witness that as we embrace this gift of reverence for sacred things—

van wereldse afleiding afkeren, vooral van onze smartphone of alles wat niet in harmonie is met dit heilige moment. Dan zijn we in staat om onze volle aandacht aan het avondmaal te geven, met onze gedachten en ons hart op de Heiland en zijn zoenoffer, alsook op onze eigen verbonden gericht. Zo'n focus op het avondmaal schept een eerbiedig hernieuwend moment van gemeenschap met de Heiland, en zal de sabbat tot een verlustiging maken en ons leven transformeren.

Ten slotte kunnen we deze geestelijke verandering in ons discipelschap meemaken wanneer we regelmatig naar de berg van het huis des Heren – onze heilige tempels – gaan en proberen met verbondsvertrouwen te leven, vooral als we met onze aardse beproevingen te maken hebben.

Mijn vrouw en ik hebben zelf wat heilige-berg-momenten van eerbied meegemaakt terwijl we deze beginselen probeerden toe te passen. Dat heeft een betekenisvolle transformatie in ons discipelschap teweeggebracht. Ik herinner me als de dag van gisteren dat ik op de begraafplaats liep voordat ons tweede kindje begraven werd, dat te vroeg geboren was en het niet overleefde, terwijl mijn vrouw nog in het ziekenhuis herstelde. Ik weet nog dat ik vurig en eerbiedig tot God bad en Hem om hulp vroeg, zodat we met deze enorme beproeving konden omgaan. Op dat moment ontving ik een duidelijke, krachtige geestelijke bevestiging in mijn hart: alles zou goedkomen als mijn vrouw en ik volhielden en vasthielden aan de vreugde die we ontvangen door het evangelie van Jezus Christus na te leven. Wat toen een onoverkomelijke, treurige beproeving leek, veranderde in een heilige, eerbiedige ervaring. Het werd een deksteen die ons in ons geloof heeft gesteund en ons vertrouwen heeft geschonken in de verbonden die we met de Heer hebben gesloten, en in zijn beloften voor mij en mijn gezin.

Broeders en zusters, eerbied voor het heilige voedt echte dankbaarheid, versterkt waar geluk, leidt onze geest naar openbaring en brengt ons veel vreugde. Eerbied plaatst onze voeten op heilige grond en verheft ons hart naar de Godheid.

Ik getuig dat wij, als we deze deugd in ons dagelijks leven integreren, in staat zijn om nederiger te worden, ons begrip van Gods wil voor ons te vergroten en ons vertrouwen te versterken in de beloften van de verbonden die we met de Heer hebben gesloten. Ik getuig dat wij, als we deze gave van eerbied voor heilige dingen omarmen,

whether in the mountain of the Lord's house, in a meetinghouse, or in our own homes—we will be filled with astounding amazement and awe as we connect to the perfect love of our Heavenly Father and Jesus Christ. I reverently witness these truths in the sacred name of our Savior and Redeemer, Jesus Christ, amen.

men – of dat nu op de berg in het huis des Heren is, in een kerkgebouw of in ons eigen huis – met verbazingwekkende verwondering en ontzag vervuld worden wanneer we ons met de volmaakte liefde van onze hemelse Vader en Jezus Christus verbinden. Van deze waarheden getuig ik eerbiedig in de heilige naam van onze Heiland en Verlosser, Jezus Christus. Amen.